

Priprava za vzdiganje in prenašanje sodov.

Sodovi se večidel prevaljavajo, ako pa ga je vzdigniti, na pr. s tal na voz naložiti, po stopnicah gor ali dol prenašati ali pa prenašati po tesnih zagatah, tedaj je treba posebnih priprav.

Tako pripravo kažete nam predstoječi podobi, posneti po „Oesterr. landw. Wochenblattu“, kateri je iznašel William Brown v Greenpoint-u, L. J., v ta namen, da bi se pri povzdiganji sodov laglje ravnalo ž njimi. Priprava ta je čisto priprosta in vspešna, ki se tudi lahko primeri sodom različne velikosti. Priprava ima dva para končnic A, z vlitega železa, kateri ste vezani z lesenim držajem. Oba dela končnic zvezana sta z železnim ali jeklenim delom, skrivljenim v podobi srpa, c, skozi spodnje dele končnic pa gre železen, neskljenjen obroč, kateri se po velikosti soda raztegne ali skrči in pritrdi z vijali, da se ne premika v stavljeni dolžini.

Pripravo samo nadrobno kaže ena podoba, ena pa enako razvidno rabo njeno pri sodu, tako, da bi bilo obširneje popisovanje odveč. — Samo po sebi se priprava ta rabi z enakim uspehom pri sodih ali pri velikih škafih in čebrih.

Pogozdovanje Krasa oziroma golosekov po posameznih posestnikih.

Od leta 1874. do leta 1882. razdelilo se je med posamezne posestnike postojnskega c. k. okrajnega glavarstva okoli 2 milijona raznovrstnih gozdnih sadik. Iz poročil c. k. okrajnega logarja je pa razvidno, da se je s temi sadikami okoli 50 hektarov golega sveta pogozdilo. Ker vemo, da se za en hektar Krasa pogozditi 10.000 sadik, toraj za 50 hektarjev 500.000 sadik potrebuje, je razvidno, da se je blizu 1½ milijona gozdnih sadik pogubilo. In v resnici so nekateri posestniki brezplačno prejete sadike uže med potjo proč pometali, drugi jih pustili doma poginiti, tretji slabo sadili itd.

Da se tej potratu v okom pride, sklenilo se je, le takim večim posestnikom, od katerih se je znalo, da niso pokončevalci gozda in imajo veselje do pogozdovanja Krasa, sadike brezplačno dajati. Zbog tega pri-

siljeni so bili znani pokončevalci gozda, za svoje goloseke gozdnih sadik nakupiti.

Na ta način se je letošnjo spomlad oddalo posameznim posestnikom za nasadbo golih prostorov iz c. k. gozdne drevesnice v Ljubljani 44.300 črnih in 2400 belih borov, 4300 lip, 10.000 mecesnov, 16.080 akacij, 26.150 jesenov, 15.580 bukev, 19.640 koprivovcev, 1000 jabelčnih divjakov in 6675 pravih kostanjev, brezplačno.

Največ omenjenih sadik, namreč 41.350 dobila je občina Postojna, 17.000 pa Bistrica. Ti dve občini ste vse drevje za pogozdovanje Krasa porabili. Prva sadila je na „Sovič“ nad Postojno in druga na Kras nad Bistrico, in sicer obe z uspehom. Ostale sadike razdelile so se med 60 posestnikov celega okraja.

Drugi posestniki, kateri so svoje gozde opustošili, morali bi gozdno drevje za nasadbo golosekov kupiti. In res je 116 posestnikov političnega okraja postojnskega 159.000 smrek in 37 kil smrekovega, kakor 3¾ kile mecesnovega semena, in v političnem okraji logaškem 34 posestnikov 63.000 smrek in 8 kil smrekovega semena nakupilo.

Zraven tega je tudi za gozdorejo vneti posestnik Rovani*) na Colu nekaj tisoč gozdnega drevja prodal in brezplačno delil.

Ako so se vse navedene sadike posadile in seme posejalo, se sklepa, da se je z brezplačnim drevjem kakih 8—10 Ha. Krasa in blizu 10—12 Ha. golosekov, s kupljenim drevjem in semenom pa blizu 50—56 Ha. golosekov, skupaj 68—77 Ha. golega sveta nasadilo; toraj več v enem, kakor poprej v 9 letih!

Blizu 20—24 kil vsakovrstnega semena porabilo se je za napravo gozdnih drevesnic. Tako je gosp. Peter Krajgher, velik in marljiv posestnik v Hrašah, napravil enako drevesnico in jo s smrekovim in mecesnovim semenom nasejal. Žal, da so tiči veliko semena pozobali.

Razvidno je, da so se začeli posestniki na Krasu živo zanimati za pogozdovanje. Prišel je narod sam Kras pogozdovati, smemo upati, da ga bode s pomočjo države in dežele kmalu srečno dovršil!

Spomini

na veliko slavjansko romanje v Rim leta 1881.

Spisuje Jos. Levičnik.

(Dalje.)

Ko smo prišli iz ravno popisane cerkve, sva se z gosp. P. Benediččem ločila od najine družbe, ker šlo je za to, da bi poskusila zdaj urnost najinih — hvala Bogu! precej urnih nog. Nadležno — lepo me je namreč prosila ob obhodu v Rim neka znana gospa, ki je nemščine bolj zmožna, kot slovenščine, naj ji prinesem od tam — se ve da proti plači — nemške molitvene bukve v spomin. Bil je zdaj zadnji čas, ako sem hotel tej želji vstreči; toraj sva se napotila z gosp. P. Benediččem, poiskati 3 ali celo 4 nemške knjigarne. Ker so zelo oddaljene ena od druge, in ni bilo ravno lahko kaj primernega najti, imela sva res prav dosti hoje. Šele v zadnji štacuni — na španjskem trgu — posrečilo se nama je, najti prav izvrsten molitvenik. Ker sva se bila oba vsled nagle hoje prav zelo vžejila, mi je moj gosp. prijatelj prav posebno vstregel z naznanilom, da ima koj za španjskim trgom nek pivarnar iz Bavar-

*) Gospod Rovani nasejal je tudi v stari njegovi gozdni drevesnici 28 leh (gredic) z mnogovrstnim gozdnim drevjem.